

[Hans Hedtoft.]

ud: Regeringen har ved denne Rigsdags Slutning efter min Mening et i enhver Henseende ynkeligt Resultat af opviser med Hensyn til Indfrielsen af de Forventninger og Løfter, Venstres Talere letsindigt strøede om sig med ikke alene om færre Skatter og færre Restriktioner, men ogsaa om den danske Statsadministrations Forenkling. Har man før, som det tidligere, det vil sige under socialdemokratiske Regeringer, hed i Venstrepressen, her i Landet pisket Befolkningen med Svøber, pisker Regeringen Knud Kristensen den nu med Skorpioner. Den almindelige Befolkning har mærket sig, at da det gjaldt de rige, undlod man at tage de 500 Mill. Kr. til 600 Mill. Kr. ekstra, som Socialdemokratiet foreslog i Eengangsskat, men i den Skattebuket, vi senere fik, holdt man sig ikke tilbage for at foreslaa den mest ublu Beskatning af Menigmand. Restriktionerne bestaar, ja, de er udbygget, og hvordan er det gaaet med det Kontor styre, der tidligere var Prügelknabe for hver Venstre-avis i dette misregerede Land? I Stedet for Afvikling eller Forenkling har man oprettet et helt nyt Ministerium, der efter alt at dømme kun bliver et nyt Omsvøbsdepartement, en ny kinesisk Æske uden om dem, der er i Forvejen.

Det er blevet ved Talerne om Administrationens Rationalisering. I Praksis bærer man sig helt anderledes ad. Særlig urimeligt er dette administrative Rødsammen, hvis Hensigten blot har været at sætte Handelsministeren ud af Spillet, men man blot ikke har haft Mod til at gøre det fuldt ud. Tingenes Tilstand er naturligvis ikke blevet bedre af, at et Par af Handelsministeriets dygtigste og mest erfarne Embedsmænd nægtede at gaa over i det Ministerium, der overhovedet ikke har tilstrækkelig Kompetence til at løse de Forsyningsopgaver, det er sat til at mestre. Jeg ved godt, at disse Tjenestemænd rent tjenestemandstreuligt var i deres gode Ret til at sige nej — jeg sympatiserer ikke med, at de benyttede sig af denne Ret, men under de herskende Forhold forstaaer jeg det. Nu ser jeg i en Eftermiddagsavis i Gaar, at den afgaaende Afdelingschef Skat-Rørdam føler sig foranlediget til ved sin Afgang at meddele Omverdenen offentligt, at han anser Halfdan Hendriksen for den bedste Handelsminister, vi nogen Sinde har haft, og glæder sig til det fremtidige Samarbejde med ham, og den bedste Departementschef er Handelsministeriets nuværende Departementschef Jespersen. Uden at ville fornærme nogen vil jeg gerne gøre den personlige Bemærkning, at jeg tror, det ud fra ethvert Synspunkt

vilde være heldigt, om Embedsmænd, baade nuværende og afgaaede eller de, der er paa Mellemstadiet, afholdt sig fra at give forhenværende Ministre Karakter, ligesom jeg tror, at forhenværende Ministre skal afholde sig fra offentligt at give Embedsmænd Karakter. I hvert Fald maa Skat-Rørdam finde sig i nu offentligt at faa den Karakteristik med Hensyn til Loyalitet i dette Anliggende — paa andre Omraader er der ikke noget at sige til hans Loyalitet —, at han her kun har opvist den, skal jeg sige, lige til Øllet.

Nu skal altsaa en i ministeriel og administrativ Henseende temmelig uerfaren Mand som den nye Forsyningsminister forsøge at holde Balancen paa sin nye Taburet. Den har kun to Ben, nemlig Vare- og Prisdirektoratet. Han skal nu forsøge at løse alle de forsyningsmæssige Problemer, der er blevet saa græselig misrøgtet i hele den Tid, Regeringen har siddet. En Række Opgaver har ligget urørt i de snart mange Uger, Handelsministeriets smertefulde Selvspaltningsproces har staaet paa. Det kan ikke nægtes, at Forsyningsministeren har Erfaringer fra Branchen, men selv de, der mener ham det godt, har vanskeligt ved at tro paa, at det skal kunne lykkes ham at klinke alt det revnede og skaarede Porcelæn. Der tror jeg, mange af os havde Indtryk af, at hans Glasur sprang allerede forleden Dag, da vi talte om Kartoffler. Hvilke Opgaver er det nu der venter den nye Forsyningsminister her i Landet? Det er mange.

Den tilbundsgaaende Kød- og Flæskerationering, vi har krævet, og som Regeringen først havde forberedt, men som den senere opgav, bl. a. efter Henstilling fra Landbrugsraadet, kan vi jo næppe vente at den nye Forsyningsminister skal tage op paa ny, selv om det har vist sig, at vor Tanke har vundet Tilslutning i stadig voksende Befolkningskredse. Sidst har den konservative Ungdom bebrejdet sit Parti, at det ikke støttede os i denne Sag. Men selv den tvivlsomme Kødordning, Regeringen i Stedet har udarbejdet, har den indtil nu ikke sat i Kraft. Jeg ved godt, at man giver Typograf- og Kødbystrejken Skylden, men jeg gad dog vide, om det er den fulde Forklaring paa denne Sag.

Baade Kød- og Kartoffelsituationen maa klares. Jeg er helt enig i, at vi hverken faar flere Kartoffler eller en retfærdigere Kødfordeling her i Landet ved at etablere Arbejdsstandsninger og Demonstrationer, men til Gengæld vil jeg saa stærkt, som jeg kan det, sige til den høje Regering, at den maa forstaa, det er simpelt hen en Katastrofe, en Katastrofe for Hundredtusinder af Smaa-